

Faiq Eləkbərli
AMEA Fəlsəfə
Institutunun
aparıcı elmi işçisi,
dosent, fəlsəfə üzrə
fəlsəfə doktoru

V Yazı

1918-ci il noyabrında ingilis-lərin Bakıya daxil olması ərefəsində Azərbaycan Milli Şurası fəaliyyətini bərpa edərək Azərbaycan Parlamentinin yaradılması ilə bağlı qanun qəbul etdi. Bu qanuna görə, hazırda ‘Ümumazərbaycan Müəssisələr Məclisini çağırmaq mümkün olmadığından qərara alındı ki, Milli Şura dövlət qanunvericilik orqanına - Azərbaycan parlamentinə çevrilisin’. Eyni zamanda, həmin qanuna görə, ölkə əhəsinin milli tərkibinə müvafiq olaraq Azərbaycanda yaşayan bütün millətlərin nümayəndələri daxil olmaqla, parlamentdə 120 millət vəkili təmsil olunmalı idi. Noyabrin 29-da Milli Şura “Bütün Azərbaycan əhəsinə” adlı müraciət yaydı: ‘Bu ayın 19-da qəbul etdiyi qanunnaməyə görə Şurayı-Milli dekabrin 3-nə qədər 120 əzəliq bir Məclisi-Məbusan halına gələcəkdir. Bu məclisə azlıqda qalan millətlərdən nümayəndələr cəlb olunduğu kimi, məmlekətin vilayətlərindən də vəkillər çağırılmışdır. Bu suretlə yığılacaq məbusan irəlildə ümumi intixab üsulu ilə Azərbaycan Məclisi Müəssisəsiyi yığışınca qədər yurdumuzun sahibi olacaq, onun müqəddərətini həll, hökumətini təşkil ve mənafeyini müdafiə edəcək’.

Qeyd edək ki, erməni daşnakları, rus bolşevikləri və başqa siyasi, ictimai qruplar bütün vəsitiylərə general Tomsona təsir edərək ya Azərbaycan parlamentinin reallaşmasına imkan vermək istəmir, ya da onların da maraqlarının burada da təmin olunması tələblərini irəli sürürdülər. “Parlementə Azərbaycanda yaşayan milli azlıqların nümayəndələri də daxil edilməli idi və yalnız bu şərtlərə əməl edildikdən sonra parlamentin çağırılmasına icazə verilirdi. Sonrakı danişqlar üçün Milli Şurani M.Ə.Rəsulzadə, M.Y.Cəfərov və Ə.C.Pepinovdan ibarət nümayəndə heyeti seçildi”.

1918-ci il dekabrin 7-də H.Z.Tağıyevin Nəcib Qızlar Gimnaziyasını binasında Azərbaycan Cümhuriyyəti parlamentinin ilk təsis icası oldu. İclası giriş sözü ilə açan Azərbaycan Milli Şurاسını sədri, dövlət başçısı M.Ə.Rəsulzadə “bir kərə yüksələn bayraq, bir daha enməz” şüuarını səsləndirdi. Parlamentin ilk icasında F.Xoyski Müvəqqəti hökumətin istefəsi verdiyi və hakimiyətin bütövlükə, par-

lamente verildiyini bəyan etdi. Yeni, sayca üçüncü hökumətin təşkil edilməsi də F.Xoyskiyə həvəle olundu və 1918-ci il dekabrin 26-da yeni hökumət kabинəsinin tərkibi elan edildi. Bu arada, general Tomsonla danişqlar aparan Azərbaycan hökuməti sonda istəyinə çatdı və general Tomson onu yeganə qanı hökumət kimi tanıdı.

Parlamentin işində 10 fraksiya iştirak edirdi ki, bu fraksiyalar arasında üstünlük “Müsavat”ın əlində idi. Parlamentdə “Bitərəflər”, “Əhrar”, “İttihad”, “Hümmət” və Müsəlman Sosialist blokunun üzvlərindən ibarət olan sosialist-fraksiyası, “Daşnaksutyun”, bundan başqa erməni icması və

da, əvveldən böyük dövlətlərin liderləri “rus məsələsini” müzakirəyə başlıdlar. Həmin müzakirələrin nəticəsi olaraq 1920-ci ilin yanvarında Azərbaycan və Gürcüstan dövlətləri müttəfiq dövlətlərin (Antanta) Ali Şurasının 1920-ci ilin yanvarın 11-də keçirilən icasında de-faktō tanındılar. Paris sülh konfransında iştirak edən Azərbaycan nümayəndə heyətinin başçısı Ə.Topçubaşovun istər Versaldan göndərdiyi məktublardan, istərsə də hələ İstanbulda ayrı ayrı dövlətlərin nümayəndələri ilə keçirdiyi görüşlərdən aydın olur ki, Azərbaycanın müstəqil bir dövlət kimi tanıdılması çox çətin bir proses olmuşdur.

Sovet Rusiyası Azərbaycana hərbi müdaxilə etmək üçün ölkə daxilində ‘beşinci kolon’un – yerli bolşeviklərin güclənməsinə diqqəti artırırdı. Çox yazıqlar ki, azsaylı azərbaycanlı-türk bolşeviklər də Azərbaycan Cümhuriyyətinin Sovet Rusiyası tərəfindən işğalında yaxından iştirak etdilər. 1919-cu ilin sonlarına qədər ayri-ayrılıqla fəaliyyət göstərərək xalq arasında ciddi nüfuza malik olmayan eserlər, bolşeviklər, menşeviklər ruslar tərəfindən bir araya getirildi. 1920-ci ilin fevralın 11-12-də Bakıda RK(b)P-nin Bakı Komitəsi, “Hümmət”, “Ədalət” və başqa sol yönlü təşkilatlar I qurultay keçrərək Azərbaycan Kommunist

yerli türklərin qırğınına rəvac verdi. Martın 22-də Moskvanın razılığı ilə erməni quldur hərbi dəstələri Xankandında yerləşən qarnizona, Qazax və Gence qəzalarına basqın etdilər. Azərbaycan hökuməti məcbur qalıb milli ordunu təcili Dağıstan sərhədinə və Bakıdan Qarabağda baş verən erməni qiyamını yatırmağa yönəldi. Bununla da cümhuriyyətin şimal sərhədi müdafiəsi qaldı.

Sovet Rusiyası təbliğat vəsitiylə Ankaranı da inandıra bildi ki, XI Qırmızı ordu Bakıdan keçərək “Antanta”ya qarşı vuruşan Türkiyənin yardımına gedəcək. XI Qırmızı ordunun tərkibindəki müsəlman hissələrinə Xəlil paşa

Quzey Azərbaycanda Milli Azadlıq Hərəkatının Türkçülük və Azərbaycançılıq fəlsəfəsi (1901-1920-ci illər)

“Milli azlıqlar” fraksiyalarının nümayəndələri var idi. Azərbaycan parlamenti fəaliyyət göstərdiyi 17 ay müddətində 270-dən çox qanun layihəsini müzakirəyə çıxaraq, 230-a yaxın qanun qəbul etmişdir. Bu qanunlar arasında ən mühümü - “Azərbaycan Cümhuriyyətinin Müəssisələr Məclisine seckilər haqqında Əsasnaməsi”, “Azərbaycan vətəndaşlığı haqqında qanun”, “Metbuat haqqında nizamnamə”, bələdiyyələrin yaradılması, təhsilin inkişafı, Xəzər Dəniz Gəmiliyinin, Dövlət sərhəd qoşunlarının yaradılmasıdır.

Yusifbəylinin başçılığı ilə sayca dördüncü hökumət 1919-cu ilin aprelin 14-də fəaliyyətə başladı. Yeni hökumətin programına Azərbaycanın dövlət müstəqilliyinin dönyanın aparıcı ölkələri tərəfindən tanılılması, ölkənin ərazi bütövlüyünün təmin olunması, qonşu dövlətlərlə əməkdaşlıqların yaradılması, milli təhlükəsizliyin gücləndirilməsi, ordunun inkişafı, təhsil müəssisələrinin yaradılması daxil idi.

Versal sülh konfransında başlıca olaraq Almaniya ilə sülh nizamlanması nəzərdə tutulsa

Azərbaycanın müstəqilliyi Antanta tərəfində tanındığı bir zamanın başının üstünü Sovet Rusiyası təhlükəsi alırdı. 1920-ci ilin yanvarın 2-də RSFSR xarici işlər komissarı G.V.Çicerin Azərbaycan xarici işlər naziri F.Xoyskiy ilk nota göndərərək, Denikinə qarşı müharibəyə qoşulmağı tələb etdi. Xoyski yanvarın 14-də cavab notası göndərərək bildirdi ki, vətəndaş müharibəsi Rusianın daxili işidir. Yanvarın 19-da “Antanta”nın Azərbaycana ordu yox, yalnız hərbi sursat yardımını etmək haqqında qərarı ilə bağlı məlumatı əldə edən Rusiya Azərbaycana qarşı diplomatik təzyiqləri gücləndirdi. Yanvarın 23-də Azərbaycana ikinci nota göndərən Çicerin bildirdi ki, Azərbaycanın Rusianın daxili işinə qarışmaması Denikinə qarşı mübarizədən imtina etmək deməkdir. Xoyski isə cavabında deyirdi ki, Rusiya Azərbaycanın müstəqilliyini tanıldıqdan sonra bu məsələlərə rəsmi Bakı baxa bilər. Əslində Rusianın 1920-ci ilin martınadək Azərbaycana göndərdiyi notalar Cümhuriyyətə qarşı hazırlanmış müdaxiləni pərdələmək məqsədi güdürdü.

Partiyası (AKP) adı altında bir-leşdilər. Sovet Rusiyasının siyasetinin daşıyıcısı olan AK(b)P “Azərbaycanda dövlət çevrilişi xəttini əsas götürdü. Yerli bolşeviklər milli hökumətə qarşı fəal təbliğat aparırdılar. Ancaq aydın idi ki, Azərbaycan kommunistləri öz qüvvələri ilə dövlət çevriliş etmək iqtidarındə deyildilər. Onlar daha çox Rusyanın təcavüzungə ümidi bəsləyirdilər.

1920-ci ilin aprelin 1-de Yusifbəylinin başçılıq etdiyi hökumət istefə verdi və yeni hökumətin təşkili M.H.Hacinskiyə tapşırıldı. Hacinski komunistlər də daxil olmaqla sol qüvvələrdən ibarət koalisyon hökumət yaratmaq istəsə də, bolşeviklər bundan imtina etdi. Yeni hökuməti yarada bilməyən və hökumətin təşkili üçün əsas vaxt itirdikdən sonra, aprelin 22-də bu barədə Hacinski parlamentə məlumat verdi. Sovet Rusiyası Cümhuriyyəti devirmek üçün diplomatik təzyiqlərə yanaşı, yerli bolşeviklərə erməni daşnaklarından və Türkiyəyə yardım bəhanəsindən istifadə etdi. AK(b)P-ni birmənəli şəkildə öz əlində saxlayan Sovet Rusiyası martın ortalarında ermənilərin əli ilə Qarabağda

ve başqa türk zabitləri rehbərlik edirdilər. Qafqaz cəbhəsi İngiləbi Şurası S.Q.Orconikidzenin başçılığı ilə 21 və 23 aprel tarixində XI Qırmızı orduya aprelin 27-də Azərbaycan Cümhuriyyətinin sərhədini keçib bütün ərazini tutmaq əmrini vermişdi. Həmin əmrə əsasən də aprelin 26-dan 27-ne keçən gece Levanovskinin başçılığı ilə XI Qırmızı ordu hissələri Quzey Azərbaycanın Yalama-Xaçmaz tərəfdən dövlət sərhədlərini keçmişdi. Bu o demək idi ki, Azərbaycan Cümhuriyyəti 27 aprel tarixində işğala məruz qalmış, XI ordu aprelin 28-de isə zirehli qatarla Bakıya daxil olmuşdur. N.Yaqublu yazır: “Beləliklə, bolşeviklər məhz 28 Apreli Azərbaycanda Sovet hakimiyyətinin yaradılması günü elan edərək “28 Aprel inqilabı” olaraq dünya ictimaiyyətinə yayıldı. Yəni 27 aprel işğalı yox, yalan və saxta bir təqvim yaratıldı - 28 Aprel inqilabı”.

Sovet Rusiyasının XI ordusu dövlət sərhədlərini pozub Bakıya üz tutmasından maksimim yaralanmağa çalışan Azərbaycan türk bolşevikləri RKP (b) Qafqaz Diyarı Komitəsinin Bakı bürosu və AK(b)P adından hakimiyyəti təhvil vermək haqqında parlamentə ultimatum vermişdi. M.Ə.Rəsulzadə və bir neçə millət vəkilinin keşkin şəkildə etirazlarına baxmayıaraq, Parlament aprelin 27-də keçirilən son iclasında səs çoxluğu ilə hakimiyyətin Azərbaycan Türk komunistlərinə verilməsi şərtlə 6 maddədən ibarət qərar qəbul etdi. Bu qərarda deyildirdi ki, milli hökumət Azərbaycan Cümhuriyyətinin tam müstəqilliyinin qorunub saxlanılması, yeni yaranan hökumətin müvəqqəti orqan olması, hökumət idarələrindəki köhnə qulluqçuların tutduğu vəzifələrində qalması, hökumət və parlament üzvlərinin həyat və mülkiyyətlərinin toxunulmazlığı təmin edilməsi, Milli ordunun saxlanması, siyasi partiyaların sərbəst şəkildə fəaliyyət göstərməsi, XI ordunun dəmiryolu ilə birbaşa Türkiyənin yardımına getməsi şərtlərlə hakimiyyəti Azərbaycan Türk bolşeviklərinə təslim edir.